ambicijos

norėjau aprašyti gimdymo namų eksterjerą
koridorių akvariumuose plaukiojančias žuvytes
ir jas stebinčius vyrus su kamštukais ausyse

norėjau aprašyti sukilusią temperatūrą
pilvo dieglius ir išteptus vystyklus
kuriose motinos mato daugiau, nei sukūrė da vinčis

norėjau aprašyti darželius
pirmajame močiutė augina rūtas
kitame berniukai sekioja mergaites
o tu supranti, kad esi vienintelė, stovinti kampe

norėjau aprašyti kontrolinius
paukščių kalbą, kurios niekaip neįvaldai
ir popieriuje plaukančias raudonas gulbes

norėjau aprašyti visų mato vienetų etalonus
sutelpančius į vieną veidą
jo žvilgsnį, vis krypstantį į kitą pusę
ir nemigą — ji vienintelė tas akis
įdeda į tavo delnus

norėjau aprašyti bendrabučius
kofemaniją, drebančias rankas
rymojimą balkonuose ir glumesį
kad tik taviškio turėklai netrupa

norėjau aprašyti darbo biržas
baudų lapelių šūsnį, išeitines kompensacijas

ir gyvenimo aprašymus, kuriuose pasakojama apie kažką kitą

norėjau papasakoti apie laukimą,
sąrėmius, tuos pačius vystyklus
nemigo naktį ir žiedus —
jie pražysta, tu lieki viena

norėjau papasakoti apie klevo lapus
jie velias į plaukus ir krenta
tu sėdi tarp džiūvančios raudonos
ir vis pilnesnių etažerių —
ant porceliano šoka mergaitės
šypsos ir tyli

norėjau aprašyti speigą
šerkšną ant lango rainelės
po oda augantį sniegą
ir miegą, užklojantį lauką

norėjau aprašyti antkapius,
ant jų iškaltus skaičius
ir neįžiūrimai ploną brūkšnelį —
jo lūpos sučiauptos, tik voras
tylėdamas siuva jam kaukę

o paskutinėse eilutėse troškau
parašyti, kad šitai ne mano —
kad ilgą laiką žiūrėjau
į daiktus, žmones ir žodžius
o šiandien tik sukeičiau vietom — — —

norėjau aprašyti žuvytes
iš gimdyklų, mokyklų, viešbučių,
ligoninių ir laidojimo namų

bet liko tik ašaka —

mėsą suėdė katė,
kaulus mirkiau į rašalą
medį piešiau ir laižiau —

įstrigo galugerkly

užkalbėjimas

kuo tyliau
snaudžiančio Vilniaus pašonėj
spengiant elektros laidams

neįpareigojančiai
it radijo pranešimas apie numatomą debesuotumą

švelnutėliausiai
raudonskruostės mergaitės varpelio skimbtelėjimu

romiai
mamos rankomis, glostančiomis kūdikį
šiurkščiąja puse į viršų

miglotai
it rytą, kai meni — sapnuota
bet vilko žvilgsnis išblukęs

srovele
vandens, nuo žąsies tekančio —

šitaip norėčiau pranešti
apie atominę bombą
sprogusią tau bemiegant